İLİ : GENEL
TARİH : 25.03.2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

HAK VE HAKİKAT

Aziz Müminler!

Allah Resulü (s.a.s), bir gün ashâbı ile otururken onlara, **“Müflis kimdir bilir misiniz?”** diye sordu. Ashâbdan söz alan biri, “Müflis, malı mülkü olmayan kimsedir.” dedi. Bu cevap üzerine Efendimiz, asıl müflisi şöyle tarif etti ve onun ibretli akıbetini haber verdi: **“Müflis, dünyadayken namazını kılmış, orucunu tutmuş, zekâtını vermiş olarak kıyamet günü Allah’ın huzuruna gelen fakat kimine sövmüş, kimine iftira etmiş, kiminin malını gasp etmiş, kimine hakaret etmiş, kiminin canına kast etmiş kişidir. Yapmış olduğu iyiliklerin sevabı, dünyada bir şekilde haklarını ihlal ettiği hak sahiplerine verilir. İşlemiş olduğu günahlara karşılık iyilikleri kifayet etmezse, mağdur ettiği insanların günahlarından alınarak ona yüklenir. Sonra da cehenneme atılır.”**[1]

Rahmet Elçisi’nin dilinden dökülen bu kutlu söz, iman ve sorumluluk, iman ve amel, söz ve ahlak konusunda hassasiyet göstermeyen kişinin o büyük günde uğrayacağı hüsranı vurgulamaktadır.

Kardeşlerim!

Bizler, bu dünyaya her şeyden önce Hak ve hakikate şahitlik etmek için gönderildik. Hak ve hakikatin kaynağı, sahibi ve belirleyicisi olan Yüce Rabbimiz, **“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun...”** [2] buyurdu. Ve bütün inananları hakkı tanımaya, hakikati duyurmaya, adaleti yüceltmeye davet etti.

Bizler de, imanımız ve Müslümanlığımızın tescili olan kelime-i şehadetle Rabbimizin varlığına ve birliğine, sonsuz kudretine, O’nun Âlemlere Rahmet Elçisi Muhammed Mustafa (s.a.s)’nın peygamberliğine şahitlik ettik. Bu, sadece dilden dökülen bir şahitlik değildi elbette. Bu ulvi şahitlikle ağır bir sorumluluk da üstlendik. Rabbimize, bize emanet ettiği hak ve hakikate sahip çıkma, şahitlik etme, onu yaşama ve yaşatma sözünü verdik.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hakka sahip çıkmak, Rabbimize, kendimize, çevremize ve bütün yaratılmışlara karşı sorumluluk bilinciyle hareket etmektir. Rabbimize karşı hak ehli olmak, O’na karşı vazifelerimizde teslimiyet ve sadakat sahibi bir kul olmaktır. Her vesile ile O’nun rızasını aramaktır.

Kendimize karşı hak ehli olmak, Allah’ın lütfu olan nimetleri yerli yerinde kullanmaktır. Zihnimizi kötü düşüncelerin esiri yapmamaktır. Dilimizi kötü sözlere kapatmaktır. Bedenimizi kötülükten korumak, insanlığın hayrı ve faydası için kullanmaktır.

Çevremize karşı hak ehli olmak, onlara karşı şefkat, merhamet, insaf ve adaletle davranmaktır. Dili, ırkı, mezhep ve meşrebine bakmaksızın hiç kimsenin can, mal, onur ve haysiyetine dil uzatmamaktır. Dünyanın sadece bize değil, bizim dışımızdakilere de ait olduğunu unutmamaktır.

Kardeşlerim!

Her türlü israftan kamu malını çarçur etmeye; kumardan gaspa; dolandırıcılıktan hırsızlığa; aldatmadan hileye; karaborsacılıktan haksız kazanca; gıybetten iftiraya; yalandan sahteciliğe; cinayetten şiddet ve teröre, İslam’ın yasakladığı bütün davranışlar, aslında hem Allah’ın hakkına hem de insanların hakkına bir tecavüzdür, zulümdür. Müslüman, bu gibi durumlarla bir arada olamaz. Müslüman, bu gibi kötülüklerle anılamaz. Mümin, asla başkalarının hakkını gasp edemez. Haksızlık, hukuksuzluk ve adaletsizliğe sessiz de kalamaz. Zulme duyarsız olamaz. Zalimin yanında yer alamaz. Çünkü mümin, Peygamberimizin tarif ettiği gibi, insanların elinden ve dilinden emin oldukları, canları ve mallarını kendisine karşı güvende bildikleri kişidir.[3]

Kardeşlerim!

Bizler, dünyada gerçek anlamda hakkı, hukuku tesis etmiş, adaleti yüceltmiş bir medeniyetin mensuplarıyız. Biliyoruz ki, hiçbir haksızlık, hiçbir zulüm ebedi değildir. Ve yürekten inanıyoruz ki; hakkı tutup kaldırdığımız sürece batıl bize asla zarar veremeyecektir. Haklının yanında olduğumuz müddetçe Rabbimiz bizi yüceltecektir. Yeter ki bizler, hak ve hakikatin kaynağı olan Kur’an’ı Kerim’i ve Efendimiz (s.a.s)’in sünnetini kendimize rehber edinelim. Yeter ki, hak benim, hakikat yalnız benim elimdedir demeyelim. Dinimizin bize öğrettiği hak duyarlılığına sahip olalım ve bunu yaymak için çabalayalım.

Hutbemi gönülden “âmin” diyeceğimiz şu dua ile bitirmek istiyorum:

“Allahım! Hakk’ı hak bilip Hakk’a uymayı, bâtılı bâtıl bilip bâtıldan kaçınmayı bizlere nasip eyle.”

---

[1] Müslim, Birr ve Sıla, 59.
[2] Maide 5/8.
[3] Nesâî, İman ve Şerâiuhû, 8.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü